Dosarul nr. 3-3993/2024;
2-24095834-12-3-26082024;

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

18 februarie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Tașlîc Lilia
Cu participarea avocatului reclamantului Cerga Ion
reprezentantului pârâților Medvețcaia Aliona și Gavriliță Stela

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul Petrov Victor împotriva Consiliului Interinstituțional de Supervizare RM și Cancelariei de Stat RM, terț Ministerul Afacerilor Externe RM privind constatarea nulității actului administrativ individual defavorabil

a c o n s t a t a t :

Argumentele reclamantului

La 23 august 2024 reclamantul Petrov Victor s-a adresat în Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cu o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului interinstituțional de supervizare de pe lângă Guvernul Republicii Moldova (în continuare CIS) și Cancelariei de stat cu privire la anularea Deciziei privind punerea în aplicare a măsurilor restrictive ale Uniunii Europene nr. 7 din 1 august 2024.

În motivarea cererii, reclamantul a invocat că prin Decizia nr. 7 din 1 august 2024 emisă de către CIS, privind punerea în aplicare a măsurilor restrictive ale Uniunii Europene, având în vedere destabilizarea Republicii Moldova, în privința lui Petrov Victor s-a dispus blocarea fondurilor și a resurselor economice care aparțin, se află în proprietatea, sunt deținute sau controlate de către Petrov Victor, interzicerea punerea fondurilor și a resurselor economice la dispoziția acestuia, precum și utilizarea fondurilor și a resurselor economice în beneficiul reclamantului.

Reclamantul susține că decizia contestată s-a bazat pe prevederile art. 11 alin. (7), (8) din Legea privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale nr. 25 din 4 martie 2016, Ordinul M.A.E. nr. 118-b-114, din 5 iulie 2024, cu privire la alinierea la măsuri restrictive internaționale ale Uniunii Europene, Decizia (PESC) 2023/891, din 28 aprilie 2023, privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile de destabilizare a Republicii Moldova.

A relatat că, la 13 august 2024 pârâtul a recepționat cererea prealabilă prin care s-a solicitat anularea actului administrativ individual emis în privința lui Petrov Victor.

Prin scrisoarea nr. 15-81-9314 din 19 august 2024 a fost respinsă cererea prealabilă, pe motiv că actul vizat nu poate fi obiectul unei acțiuni în contencios administrativ și anume potrivit art. 7 alin. (2) din Legea privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale nr. 25 din 4 martie 2016.

Reclamantul consideră că răspunsul oferit de către Cancelaria de stat reprezintă o eschivare de la respectarea legislației naționale. Petrov Victor invocă faptul că Decizia privind punerea în aplicare a măsurilor restrictive ale Uniunii Europene nr. 7 din 1 august 2024, este emisă cu încălcarea prevederilor art. 5 alin. (1)-(3) din Legea privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale nr. 25 din 4 martie 2016, deoarece acesta nu se încadrează în noțiunea subiectului restricțiilor. De asemenea, reclamantul susține că nu ar exista condițiile prevăzute la art. 5 alin. (4), pentru aplicarea măsurilor restrictive.

Subsecvent, Petrov Victor a remarcat faptul că Decizia CIS nr. 7 din 1 august 2024, s-a bazat pe Decizia (PESC) 2023/891, din 28 aprilie 2023.

Reclamantul a menționat că Guvernul a depus cerere-propunere către Consiliul European și Înaltul Reprezentant al Uniunii, solicitând aplicarea față de reclamant a unor sancțiuni internaționale, fără suport probatoriu, cu scopul ulterior de a impune restricții și pe teritoriul Republicii Moldova, urmare a adoptării Deciziei (PESC) 2023/891, din 28 aprilie 2023, Regulamentului (UE) 2023/888, privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile de destabilizare a Republicii Moldova și Deciziei (PESC) 2024/740, de modificare a Deciziei (PESC) 2023/891, din 28 aprilie 2023.

Respectiv, reclamantul consideră că guvernul a inițiat procedura prin solicitarea aplicării sancțiunilor, și la fel, Guvernul prin intermediul CIS, stabilește restricții ale drepturilor fundamentale utilizând dispoziția internațională privind aplicarea sancțiunilor față de reclamant.

Mai mult, potrivit reclamantului cererea-propunere prin care s-a solicitat aplicarea sancțiunilor internaționale, ar putea să reprezinte un denunț fals. Guvernul a utilizat presupuneri și alegații care nu corespund realității, contrar prevederilor art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 10 alin. (2), 16 alin. (1), 18 alin. (1), 21, 23 alin. (2), 24 alin. (1), 47 din Constituție.

Reclamantul a indicat că prin Decizia CIS nr. 7 din 1 august 2024 s-au dispus un șir de restricții economice și politice, în contradicție cu prevederile art. 9 alin. (3), 21, 24 alin. (1), 43 alin. (3) din Constituție și art. 11 alin. (1) lit. a), 14, 15 alin. (2) Cod administrativ, prin urmare, poate fi considerat ca fiind drept vătămat prin actul administrativ individual.

Așadar, reclamantul și-a întemeiat acțiunea în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) lit. a), 14, 15 alin. (2), 68, 206 alin. (1) lit. a), e), 224 alin. (1) lit. a), e) Cod administrativ, art. 2 din protocolul 4, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 12 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 45 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art. 18 alin. (1), 54 alin. (2) din Constituție și a solicitat admiterea acesteia.

Poziția Consiliului interinstituțional de supervizare

Prin referința înaintată la 17 septembrie 2024, CIS a indicat că la 28 aprilie 2023, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Decizia (PESC) 2023/891, privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile de destabilizare a Republicii Moldova. La aceiași dată, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Regulamentul (UE) 2023/888, privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile de destabilizare a Republicii Moldova.

A subliniat că, la 22 februarie 2024, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Decizia (PESC) 2024/740, de modificare a Deciziei (PESC) 2023/891, privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile de destabilizare a Republicii Moldova. Potrivit acestei Decizii, reclamantul a fost inclus în lista persoanelor fizice sau juridice, entitățile sau organismele responsabile de acțiuni sau politici care subminează sau amenință suveranitatea și independența Republicii Moldova sau democrația, statul de drept, stabilitatea sau securitatea în Republica Moldova sau care sprijină sau pun în aplicare astfel de acțiuni sau politici. La aceiași dată, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Regulamentul (UE) 2023/888, privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile de destabilizare a Republicii Moldova.

Totodată, pârâtul remarcă faptul că la 11 iulie 2024, în Monitorul Oficial nr. 299-301/554, a fost publicat Ordinul Ministerul Afacerilor Europene nr. 118-b-114, din 5 iulie 2024, cu privire la alinierea la măsurile restrictive internaționale ale Uniunii Europene. Potrivit Ordinului, Republica Moldova s-a aliniat la măsurile restrictive internaționale ale Uniunii Europene instituite prin Deciziile (PESC) ale Consiliului Uniunii Europene nr. 2023/891, nr. 2024/740 și nr. 2024/1242.

La 1 august 2024, CIS a adoptat Decizia privind punerea în aplicare a măsurilor restrictive ale Uniunii Europene nr. 7 iar la 13 august 2024, reclamantul a înaintat cerere prealabilă către CIS, privind anularea Deciziei numite. Prin răspunsul la cererea prealabilă nr. 15-81-9314 reclamantul a fost informat cu privire la rezultatul examinării cererii sale.

Conform pârâtului, instituirea CIS în calitate de organ distinct, implicat în mecanismele de adoptare/aliniere și punere în aplicare a măsurilor restrictive internaționale pe teritoriul Republicii Moldova, s-a realizat prin intermediul Legii nr. 339/2023, pentru modificarea Legii nr. 25/2016, privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, urmându-se în acest sens, modelul existent deja în cadrul legislației din România și anticipându-se că, prin consacrarea acestui organ special se va realiza o impulsionare suplimentară, dar și o viziune mai ordonată/centralizată pe marginea subiectului măsurilor restrictive internaționale ce urmează a se aplica pe teritoriul statului. Anterior acestei legi, atribuțiile de aliniere la măsurile restrictive internaționale erau partajate între: 1) Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene; 2) Președintele Republicii Moldova, Parlament și Guvern.

Pârâtul a relatat că în contextul modificărilor operate în Legea nr. 25/2016, toate partajările de atribuții între autoritățile publice implicate în procesul de aliniere la măsurile restrictive internaționale, ce își au originea în acte ale unor actori externi, urmează a fi examinate prin prisma rolului și sarcinilor atribuite CIS.

În continuare, pârâtul a indicat că prin răspunsul la cererea prealabilă nr. 15-81-9314, din 19 august 2024, reclamantul a fost informat că potrivit art. 11 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 25/2016,

CIS decide asupra adoptării măsurilor restrictive internaționale de către Republica Moldova, din propria inițiativă, și asupra inițiativelor de aliniere la măsurile restrictive internaționale instituite prin deciziile unilaterale ale altor state ce privesc interdicții de intrare, tranzitare, ședere sau aflare pe teritoriul Republicii Moldova, aplicate unor cetățeni străini sau apatrizi, blocarea fondurilor sau a resurselor economice sau aplicarea unor restricții la import, export, tranzit, servicii de transport sau comunicații pentru anumiți subiecți ai restricțiilor și/sau pentru anumite categorii de bunuri, cu excepția celor prevăzute la art. 13 alin. (2).

Totodată, se menționează că art. 7 alin. (2) din Legea nr. 25/2016, ar stabili că deciziile de aliniere la măsurile restrictive internaționale adoptate de organele competente au caracter politic și nu sunt acte administrative în sensul Codului administrativ. Prin urmare, aceste acte nu pot fi obiectul unei contestări în contencios administrativ.

Consideră că revizuirea deciziei de aliniere la măsurile restrictive internaționale poate fi solicitată de către subiectul restricției doar în condițiile prevederilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 25/2016, și anume în situația prezentării de către acesta a actelor confirmative care atestă ridicarea măsurilor restrictive internaționale de către subiecții prevăzuți la art. 1 lit. b) – prin actele Uniunii Europene la care Republica Moldova s-a aliniat și lit. c) – prin actele și deciziile adoptate de organizațiile internaționale sau de alte state, la care Republica Moldova s-a aliniat sau anularea măsurilor respective de către organele jurisdicționale externe competente să examineze contestările împotriva actelor adoptate de către subiecții prevăzuți la art. 1 lit. b) și c).

În continuarea raționamentelor expuse, partea pârâtă a menționat că Decizia CIS nr. 7 din 1 august 2024, a fost adoptată cu respectarea competenței materiale, în termenul prevăzut de lege, în vederea executării Ordinului Ministerul Afacerilor Europene nr. 118-b-114, din 5 iulie 2024, cu privire la alinierea la măsurile restrictive internaționale ale Uniunii Europene. Ordinul menționat este un act cu caracter politic, investit cu putere juridică, este temei juridic pentru adoptarea Deciziei CIS nr. 7 din 1 august 2024 și poate fi revizuit doar de autoritatea emitentă în condițiile prevederilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 25/2016.

Conform opiniei pârâtului, pretențiile reclamantului exced competența materială a CIS, care potrivit cadrului normativ este responsabil doar de revizuirea condiționată a deciziilor proprii asupra adoptării măsurilor restrictive internaționale de către Republica Moldova, din proprie inițiativă, și asupra inițiativelor de aliniere la măsurile restrictive internaționale instituite prin deciziile unilaterale ale altor state.

Respectiv, partea pârâtă consideră că alinierea la măsuri restrictive și punerea în aplicare a acestora urmează a fi tratate ca două procese separate, care implică mecanisme juridice distincte. De asemenea, se menționează că CIS a acționat în limita atribuțiilor funcționale stabilite de Legea nr. 25/2016, prin urmare, acțiunea reclamantului ar fi neîntemeiată.

Poziția participanților în ședință

În cadrul ședinței de judecată, reclamantul fiind legal înștiințat nu s-a prezentat, dar ***reprezentantul reclamantului avocatul Cerga Ion*** a pledat pentru admiterea acțiunii și anularea

Deciziei privind punerea în aplicare a măsurilor restrictive ale Uniunii Europene nr. 7 din 1 august 2024.

Reprezentantul ***Consiliului interinstituțional de supervizare- Medvețcaia Aliona*** a solicitat respingerea acțiunii din motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Reprezentantul Cancelariei de stat- Gavriliță Stela a pledat pentru respingerea acțiunii, pe motiv că ar fi neîntemeiată.

Terțul Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova, deși a fost citat în ședința de judecată nu s-a prezentat, instanța dispunând examinarea cauzei în lipsa ultimului.

Aprecierea instanței de judecată.

Studiind materialele cauzei, apreciind solicitările formulate în cererea de chemare în judecată, în raport cu probele prezentate, audiind explicațiile reprezentanților părților prezenți în ședințele de judecată, instanța de fond consideră cererea de chemare în judecată **admisibilă**, însă pasibilă de a fi **respinsă** ca nefondată, din considerentele care succed.

Circumstanțe privind admisibilitatea acțiunii

Conform prevederilor art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit dispozițiilor normative de la art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ.

Dispozițiile legale prevăzute la art. 207 Cod administrativ, relevă temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului;
II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;
IV. respectarea procedurii prealabile;
V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;
VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din conținutul cererii de chemare în judecată rezultă că reclamantul Petrov Victor își exprimă dezacordul cu Decizia CIS nr. 7 din 1 august 2024, privind punerea în aplicare a măsurilor restrictive ale Uniunii Europene, având în vedere destabilizarea Republicii Moldova. Decizia discutată, în sensul prevederilor art. 10 și 11 Cod administrativ, reprezintă un act

administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unor cazuri individuale, având caracter defavorabil ori, reclamantul pretinde că prin acest act au fost impuse un șir de restricții în privința sa.

În atare condiții, instanța califică acțiunea formulată de către reclamant ca fiind o acțiune în contestare. Reclamantul Petrov Victor este destinatarul deciziei contestate și anume al Deciziei CIS nr. 7 din 1 august 2024. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită, ori prin decizia în cauză ultimului îi sunt aplicate măsuri coercitive *(blocarea fondurilor, limitarea tranzacțiilor etc).*

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile de la art. 191 alin. (1), 196 alin. (1) Cod administrativ, revine Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. Astfel, acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale numite.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța notează că potrivit prevederilor de la art. 208 alin. (1) Cod administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege. Articolul 209 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, relevă că acțiunea în contestare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Din materialele dosarului rezultă că, la 13 august 2024, reclamantul a înaintat o cerere prealabilă, în adresa CIS, prin care a solicitat anularea Deciziei nr. 7 din 1 august 2024 *(f.d. 1-2 Dosar administrativ)*. Prin răspunsul expediat din 19 august 2024, cererea prealabilă a fost respinsă *(f.d. 34 dosar administrativ)*.

Subsecvent, ținând cont de prevederile art. 209 alin. (1) și (2) lit. a) Cod administrativ, raportate la circumstanțele constatate, instanța de judecată concluzionează asupra respectării de către reclamant a termenului de depunere a acțiunii. Cererea de chemare în judecată fiind depusă la 23 august 2024, conform expedierii poștale în interiorul termenului reglementat la art. 209 Cod administrativ, astfel, acțiunea este **admisibilă**.

Circumstanțe privind fondul cauzei

În conformitate cu prevederile art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Totodată, norma de la art. 206 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, stabilește faptul că o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Conform prevederilor de la art. 219 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună

verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Instanța judecătorească a constatat că, anterior Uniunea Europeană prin Decizia (PESC) 2023/891 din 28.04.2023 a aplicată unilateral măsuri restrictive internaționale în privința mai multor persoane **printre care și reclamantul Petrov Victor** pentru acțiuni sau politici care subminează sau amenință suveranitatea și independența Republicii Moldova sau democrația, statul de drept, stabilitatea sau securitatea în Republica Moldova sau care sprijină sau pun în aplicare astfel de acțiuni sau politici.

Art. 2 al Legii nr. 25/2016 stabilește că măsurile restrictive internaționale reprezintă sancţiuni şi alte acţiuni restrictive în privinţa unor guverne ale statelor, entităţilor nestatale sau persoanelor fizice ori juridice, adoptate de Consiliul de Securitate al Organizaţiei Naţiunilor Unite, de Uniunea Europeană, de alte organizaţii internaţionale sau prin decizii unilaterale ale Republicii Moldova ori ale altor state în scopul menţinerii păcii şi securităţii internaţionale, al prevenirii şi combaterii terorismului, al asigurării respectării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, al dezvoltării şi consolidării democraţiei şi statului de drept şi în alte scopuri, în conformitate cu obiectivele comunităţii internaţionale şi cu dreptul internaţional. Același articol stabilește că subiecți ai restricțiilor pot fi state, guverne ale statelor, entităţi nestatale, **persoane fizice** sau juridice care fac obiectul unor măsuri restrictive internaţionale.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) al Legii 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale alinierea la măsurile restrictive internaţionale instituite prin acte ale Uniunii Europene, acte ale altor organizaţii internaţionale sau prin deciziile unilaterale ale altor state **se efectuează prin adoptarea unei decizii de aliniere.**

Art. 11 alin. (1) la Legii 25/2016 pentru asigurarea cadrului general de cooperare în domeniul introducerii din proprie inițiativă și a punerii în aplicare în Republica Moldova a măsurilor restrictive internaționale **se înființează Consiliul interinstituțional de supervizare** (în continuare – *Consiliu*), care este condus de Prim-ministrul Republicii Moldova și în componența căruia intră, de asemenea, ministrul justiției, ministrul afacerilor externe și integrării europene, ministrul afacerilor interne, ministrul finanțelor, ministrul dezvoltării economice și digitalizării, ministrul infrastructurii și dezvoltării regionale, directorul Serviciului de Informații și Securitate, directorul Serviciului Fiscal de Stat, directorul Serviciului Vamal, directorul Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, șeful Inspectoratului General pentru Migrație, șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și directorul Centrului Național Anticorupție.

Art. 11 alin. (5) lit. a) al Legii 25/2016 **în atribuțiile Consiliului interinstituțional de supervizare intră deciderea** asupra adoptării măsurilor restrictive internaționale de către Republica Moldova din proprie inițiativă și **asupra inițiativelor de aliniere la măsurile restrictive internaționale** instituite prin deciziile unilaterale ale altor state.

Și prevederile alineatului (7) și (8) aceluiași articol stabilesc în sarcina CIS și atribuțiile de a adopta deciziile de punere în aplicare a măsurilor restrictive internaționale, precum și de ale modifica/anula prin intermediul altor decizii adoptate.

La 1 august 2024, Consiliul Interinstituțional de Supervizare a adoptat Decizia nr. 7 privind punerea în aplicare a măsurilor restrictive ale Uniunii Europene, inclusiv și în privința reclamantului Petrov Victor **(f.d. 9-15).**

Art. 16 alin. (1) Cod Administrativ RM prevede dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală.

Din moment ce s-a stabilit că CIS era abilitat prin lege să adopte Decizia nr. 1 din 27 decembrie 2023, în conformitate cu art. 10 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 25/2016 argumentele reclamantului privind pretinse denunțuri false fără suport probatoriu din partea Guvernului în adresa Uniunii Europene instanța le apreciază ca declarative nefiind susținute de vreo probă.

Având în vedere autorul listei subiecților restricțiilor instanța de judecată conchide că în ceea ce privește în special includerea, de către Consiliul Uniunii Europene, persoanelor în liste de măsuri restrictive, sarcina de a verifica dacă acestea au fost adoptate cu respectarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă revine anume Consiliului U.E. (a se vedea cazul *Azarov v. Consiliul*, 19 decembrie 2018, § 25-26, CJUE)

În atare condiții, se remarcă faptul că înaintea aplicării restricțiilor Consiliul a publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene un Aviz în atenția persoanelor care fac obiectul măsurilor restrictive prevăzute în Decizia (PESC) 2023/891, astfel cum este modificată prin Decizia (PESC) 2024/740. Prin Avizul menționat, persoanele care fac obiectul acestor măsuri restrictive au fost informate cu privire la **faptul că puteau trimite Consiliului o cerere de reexaminare a includerii numelor lor** în listele în cauză și să prezinte contra-probe celor susținute de Guvern, fapt care aparent nu ar fi avut loc.

Potrivit dispozițiilor care reglementează atribuțiile CIS, acesta are competența de a decide asupra adoptării măsurilor restrictive internaționale de către Republica Moldova. Aceasta înseamnă că Consiliul are un rol esențial în coordonarea și implementarea politicii externe în acest domeniu, iar decizia privind alinierea nu este o încălcare a legalității, ci o exercitare a atribuțiilor sale stabilite de lege.

Art. 225 alin. (1) Cod Administrativ prevede expres că, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ, respectiv nu-i poate impune autorității să decidă asupra alinierii sau să respingă alinierea la anumite măsuri restrictive internaționale aceasta fiind parte integrantă din politica statului și din respectarea obligațiilor internaționale ale Republicii Moldova.

Instanța notează că drepturile fundamentale, precum cele invocate de reclamant, nu sunt prerogative absolute și că exercițiul lor poate face obiectul unor limitări justificate de obiective de interes general, cu condiția ca ele să răspundă efectiv obiectivelor de interes general și să nu constituie, din perspectiva obiectivului urmărit, o intervenție excesivă și intolerabilă care ar aduce atingere chiar substanței drepturilor astfel garantate.

Articolul 21 alin. (1) Cod administrativ, stipulează că autoritățile publice și instanțele de judecată trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. În acest context, CIS a acționat conform legislației naționale, care îi conferă explicit competența de a decide

asupra alinierii Republicii Moldova la măsurile restrictive internaționale, în atare condiții instanța atestă lipsa temeiurilor pentru anularea Deciziei CIS nr. 1 din 27 decembrie 2023, motiv din care va respinge acțiunea nefondată.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca nefondată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Petrov Victor împotriva Consiliului Interinstituțional de Supervizare RM și Cancelariei de Stat RM, terț Ministerul Afacerilor Externe RM privind anularea Deciziei nr. 7 din 01.08.2024.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani (mun. Chișinău, str. Kiev 3). Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Preşedintele şedinţei Neguriță Veaceslav
Judecător